

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersits v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču: po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Za kolone.

Predlog, ki ga je stavil posl. Fon in tovariši v drž. zboru radi kolonskih stvari, se glasi:

„Povsod se dandanes priznava princip, da je sloboden kmečki stan najstano vitenjša podlaga državi. Vkljub temu se pa država prav nič ne zmeni za uprav obupne razmere naših kolonov. Dočim so v prejšnjih časih, ko je vladalo še nekako patrijarhalno razmerje mej gospodarjem in kolonom, zadnji kolikor toliko izhajali, se v sedanji dobi njihovo stanje vedno bolj slabša. Vsebina pogodbe je vedno bolj neugodna za kolona, osobito, ker se pogodba sklepa sedaj redno samo za eno leto in proti vsled tega kolonu vsaki čas nevarnost, da ga gospodar iztira iz posestva, koje so imeli morda vže kolonovi pradedi v obdelovanju.

Da se razvidi pod kakimi pogoji mora kolon delati, naj sledi bistvena vsebina jedne take pogodbe:

1. Kolon mora izročiti gospodarju $\frac{2}{3}$ vina, ki se stiska pri gospodarju, $\frac{1}{3}$ ostane kolonu. Gospodar pa dobi od kolona še 1 K 60 h na hektoliter prešane vina za troške kakor n. pr. za luč v kleti, za stiskanje grozdja (za to mora sicer dati tudi kolon 2 delavca), za čuvaja (ki nadzira kolona ob trgatvi, da ne ukrade kakega grozda!) itd.

2. Kolon mora plačati gospodarju polovico sadja in sicer od količine, ki se ustanovi ob času, ko dozori, toraj ne glede ali je je kmet tudi res mogel potrgati, ali pa mu je na drug način odpadlo.

3. Kolon mora opraviti gospodarju približno 40 moških in 10 ženskih robot (rob = Slave!) na leto in sicer ob času, ko se gospodarju poljubi; oproščen je samo ako je bolan ali pa ako mora iti na sodnijo. V tem slučaju mora napraviti robote drugi čas. Drugače pa mora robotati tudi ako mu je družina bolna, sicer plača 4 K globe.

4. Kolon plačuje najemščino od hiše in gozda v denarju, a mora izročiti

gospodarju kostanj, ako tam rase; nadalje mora dati gospodarju vsako leto nekaj piščet in jajc.

5. Skoraj povsod mora kolon nasaditi vsako leto neko število trt a nesme zahtevati odškodnine, ko zemljo zapusti.

6. Morebitni popust na davku gre gospodarju.

7. Razun $\frac{1}{3}$ vina ima kolon še nekoliko sena, fižola in krompirja; zadnja dva pa redno ne vsevata.

Iz tega je pač jasno, v kaki bedi mora redno živeti kolon in ni se čuditi, ako obdeluje zemljo brez pravega veselja in radi tega tudi brez pravega vsepa, saj mu pogosto radi stradanja pomanjkujejo tudi fizične sile.

Vsled takojšnjih razmer pa tudi gospodar nima posebnih dohodkov od svojega zemljišča; vsekako je gotovo, da bi zemljišče nosilo še jedenkrat toliko, ako bi kolon bil na njem sloboden gospodar.

Dosedanje razmerje torej ni na korist ne kolonu ne gospodarju, vsaj se slišijo tudi iz krogov gospodarjev vedne pritožbe.

Mnogo je pri nas na Goriškem gospodarjev, ki bi radi prodali zemljišča svojim kolonom, toda tega ne morejo storiti, ker jim koloni — reveži brez denarnih sredstev — ne morejo dati jamstva, da bodo plačali kupnino.

Nujno je toraj, da država priskoči v pomoč.

Zato predlagajo podpisani: Visoka zbornica skleni:

„Pozivlja se c. kr. vlado, naj po svojih organih posreduje mej gospodarji in koloni, v svrhu da prvi prodajo zadnjim primeren del svojega zemljišča po primerni ceni, naj c. kr. vlada posodi, v svrhu plačila kupne cene, kolonom po njih obrestih potrebne svote, koje naj se vračajo potom amortizacije v obliki kakor davek“.

(Slede podpisi).

LISTEK.

Iz sanj.

Spisal Štefan Levkός.

Meni je mati umrla. In jaz sem žaloval in še žalujem za njo, kakor sam nisem mislil, da bi to bilo mogoče. A svoje žalosti ne nosim v obeh in na licih, ampak globoko v srcu, ke je velika in resnična. In zato žalujem za njo, ker je ne morem pozabiti, ki sem jo tako naglo izgubil. Lahko je reči, da človek vse preboli, četudi ne more pozabiti, ampak kakor lahko je to reči tako težko je narediti.

V tihih in temnih večerih, ko sem sam s seboj in svojimi spomini, tedaj me obišče moja mati in jaz se zazrem v poteze njenega obraza. V ljubezni in skrbi polne oči in poslušam njen glas, kakor bi se ne bilo nič zgodilo; kakor bi bilo vse pri starem, tako žive in resnične so poteze njenega lica, tako resnično njen je glas, ki ga poslušam. Grem čez vrt in ona mi pride nasprot; sedim v sobi pri mizi in čitam in ona sedi kje pri oknu in šiva; — a jaz ne čitam in ona ne šiva, ampak pogovarjava se, vse kakor nekdanj.

Svoje matere nisem videl nikoli mrtve in zato si tudi težko predstavljam, da bi bila res umrla, da je ne bom ni-

koli več videl, da ne bom nikoli več slišal njenega glasu. In tako je tudi v sanjah nisem videl nikoli mrtve, kolikorkrat sem sanjal o njej, odkar sem jo zgubil. Pa kako bi bilo vendar mogoče, da bi vzrl v sanjah mrtven njen obraz in da bi umrla v srcu slika, ki živi v njem že izza detinskih let. Njen obraz, poln skrbi in ljubezni, ne umrje nikoli v mojem srcu in tista slika ne izgine nikoli iz spomina, in tako ne bom zrl tudi v sanjah njenega lica nikoli mrtvega brezčutnega.

Sanjal sem pač pogostoma, da je ni več, da je umrla, da sem jo zgubil, a zrl sem jo pred seboj živo, vse kakor bi mislil čez dan na njo. —

Sedeli smo skupaj, vedno veseli, ko se nas je zbrala v prejšnjih dneh cela družba, tisti dan pa so bili vsi tih, nekaj čudnega je viselo nad nami in vsi obrazi so bili čudno resni, kakor bi jim težila srce velika skrb ali globoka žalost. Sedeli pa smo po lesenih klopeh okoli kamenite mize v senčnici, spleteni iz vinske trte. Začudil sem se tihim resnosti, nenavadnemu gostu v naši družbi in se ozrl radovedno okrog, pa še bolj sem se začudil, ko sem zgleдал ob svoji strani svojo mater.

„Ali ni umrla?“ sem pomislil in zazdelo se mi je, da se je res tako

Nevarnost za državo.

Proti sredi preteklega stoletja je bila obrtna prostost odstranila zapreke, katere je stavilo cehovstvo obrti, da se ni mogla prosto razširati in s tem se je začelo gospodarstvo polagoma razvijati. Toda, kmalu potem, ko je nastopila obrtna prostost, so se morale konstatirati škode, o katerih se prej ni pojmovalo.

Posameznik, ki se je po razpustitvi vseh zvez oprstil v gospodarskem življenju vsek dotedadnjih vezi, mogel je uporabiti v boju za obstanek vse svoje zmožnosti neomejeno v lastno korist, zajedno pa je mogel tudi uporabljati vsa sredstva gospodarske konkurence.

Solidarnost, varovanje skupnih interesov, kakor se je to godilo v nekdanj obstoječih cejih, sta prenehala in na njihju mesto je prišel boj posameznika z sebi enakim, brezobzirna sebičnost in stremljenje za tem, da bi se posameznik dvignil na troške drugih.

Ko so začele vsled na ta način nastale konkurence cene splošno padati in ko so začela nato podjetja izdelovati ogromne množine blaga, ker so hotela z veliko produkcijo znižati izdelovalne troške, prišlo je to, kar je bilo neizogibno.

Padanje cen vseh industrijskih izdelkov je najprej provzročilo pogubo posameznih; nato so se začele katastrofe množiti, žrtvi je sledila žrtev in posledica tega je bila splošna kriza, ki je dosegla leta 1873 svoj vrhunec.

Ko se je začel položaj polagoma jasnit in so se začela iskati sredstva, da bi se take katastrofe v bodoče preprečile, našlo se je to sredstvo v institucijah, enakih onim, ki so v nekdanjem cehovstvu preprečile slone dogodljaje, to je v skupnih dogovorih in svrhu ureditve produkcije in spečavanja.

Ti dogovori, ki so imeli začetka le namen spraviti produkcijo v soglasje s konsumom in ponudbo, pokazali so se kmalu jako koristne, ker so bili pravi regulatorji cen, kateri so vsem udeležen-

zgodilo. Ozrl sem se v njen obraz in tisti hip sem bil prepričan, da je res umrla.

Ni bil mnogo spremenjen njen obraz, poteze so ostale ravnoiste, in vendar bi ga skoraj ne bil spoznal; neizrečeno žalostna skrb je sevala iz njega, da sem se ga skoraj prestrašil.

In začela me je izpraševati, kako je doma. Hotela je vedeti vse tako natanko, da bi ji kmalu ne mogel odgovarjati. Kakor popotnica, ki se čez dolgo časa vrne domov. Iz njenega glasu in iz njenih vprašanj sem spoznal, kako jo to žalosti in skrbi, ker nas je morala tako naglo zapustiti, brez slovesa in brez pozdrava.

In začudil sem se tisti hip:

„Glej zapustila vas je in umrla, a njena skrb in njena ljubezen niste umrli, še živite in živeli boste med vami na večne čase, kakor njen duh in njen spomin.“

In bil sem tega gotov, ko sem se nanovo ozrl v njen obraz, poln tiste velike skrbi in ljubezni do nas vseh, v kateri nas je zapustila.

Nikoli nisem tako živo in jasno čutil njene skrbi in ljubezni, dokler sem jih bil še deležen, kakor sem jih začutil v tistih sanjah in kakor jih čutim sedaj.

Bilo mi je, kakor bi ležal in nad mano se je prikazal kakor iz megle

cem dogovora zajamčili razven produkcijskih troškov, tudi pošten dobiček.

Toda, kmalu so se pokazale slabe strani te iznajdbe.

Ko so členi teh zvez videli, da je konsument označeni pošteni dobiček rad plačeval in plačevati moral, ker drugje ni mogel kupovati potrebnih mu stvari, začeli so členi teh zvez izrabljati svojo moč nad konsumentom: Iz zvez v varstvo producentov, katere bi naj preprečile padanje cen, nastale so zveze v škodo konsumentov, katere so imele namen, obogateti na troške konsumentov s tem, da so zvišale cene, ki so prekoračile pošten dobiček.

Ta ideja se je vedno bolj razširjala; ko so konsumenti poskusili odtegniti se moči producentov s tem, da so začeli prejemati blago od zunaj, postajale so označene zveze, kar je naravno, vedno večje, in producenti raznih dežel so se združili proti konsumentu, dokler leta obkoljen z železnim obročem, ni več našel poti, po kateri bi se mogel izogniti nesmerni sebičnosti tistih, ki so tvorili ta železni obroč.

Iz bilanc številnih delniških družb v zadnjem dvajsetletju preteklega stoletja je razvidno, da te družbe po več let niso izplačevale nikakih dividend in da so bile brez dobička.

Toda, pozneje so dosegle s pomočjo kartelov primerne dobičke, zraven tega pa tudi velike dividende.

Iz nekdanj zdrave narodnogospodarske ideje skupnih zvez v svrhu reguliranja cen in v svrhu, da se prepreči nezmerna konkurenca in prevelika produkcija, nastala so na sebičnosti sloneča podjetja, ki zahtevajo za svoje izdelke ogromne cene, ki pogubljajo rokodelce in konsumente, in polnijo žepe nekaterih ljudi z neverjetno visokimi in brez truda doseženimi dobički; ta podjetja so v sedanjem času največja nevarnost za obrtni srednji stan, — katerega izmozgujejo, — in s tem tudi velika nevarnost za moderno državo, ki za svoj obstoj

jasen in razločen obraz, — bila je to moja mati. Ničesar drugega se ne spominjam, kakor tistega obraza in besed, ki jih je govorila k meni. Iz njenega glasu je zvenela tista velika skrb, ki je sijala iz njenih oči. Hotela je vedeti, kako se imam, kako se počutim, ali sem srečen.

Nikoli nisem stopil pred njo z resnim obrazom in spregovoril z odločnim glasom:

„Tako sem sklenil in tako naj bo!“

Govorili smo pogostoma v šoli in vsakdo je vedel, kaj in kam mislim, ampak gototov ni bil nihče, ker me ni do takrat nihče resno vprašal in nisem nikomur resno odgovoril.

In tako je moja mati umrla, ne da bi z gotovostjo vedela, katero pot si izbere njen sin, ki je stal tisti čas ravno na razpotju. Ni vedela, ali je vse le šala, ali je v šali skrita resnica, ali je pa morda v resnici in v srcu skrito še kaj drugega, vsem nepoznanega, od vseh nepričakovanega. Nič ni vedela, ali se smeje iz obraza njenega sina možka odločnost, niti odkod, kako in zakaj vsa tista odločnost, če je resnična. Upala je vse, kakor se je zgodilo in mnogo je slutila, ampak gotovosti še ni bilo v njenem upanju in v njenih slutnjah.

Zato so bile tako neskončno skrbi-

mora imeti zdrav in krepak srednji stan; ta podjetja izpodrivajo torej temeljne stebre države. (Dalje prih.)

Dopisi.

Št. Andrež. — Kakor drugod, tako tudi pri nas v Št. Andrežu liberalna družba vpilje proti vsemu, kar je v zvezi s cerkvijo in napada vse, kar naj bi dvignilo službo božjo. Že tretje leto je sedaj, odkar se ta liberalni zmaj pripravlja, da uniči cerkevno petje in zatre pevski zbor. Pa še pravijo, da niso proti cerkvi. A ptiča spoznamo po petju, zato tudi liberalce dobro poznamo. Ali je res še pravi katoličan oni, ki hodi v cerkev le gledat, če se zgodi kak nered, da ga potem raztrobi po krčmah in liberalnih listih? In tako so delali letos. Vse moči so napeli, da bi dosegli svoj namen. Šuntali so dekleta-pevke, ki so se ponudile, da bodo pele pri adventnih mašah. A dekleta se niso zmenile za šuntarje in čast jim zato! Ko so liberalni kričači videli, da jih nihče več ne upošteva, so pa začeli po krčmah besneti proti našim možem, da bi jim vzeli veselje do petja. A pogumni in vrli pevci se niso dali ustrašiti in na novega leta dan so pokazali, da imajo res pravi duh za svoje delovanje. Čast in hvala jim za to! Bog jim daj moč in srčnosti dovolj, da vztrajajo na svojem potu. Naj bodo uverjeni, da za njimi stoji ljudstvo.

Poglejmo, kakšni so liberalni kolovodje! Ti ljudje vedno napadajo „klerikalce“ in duhovnike. Ko pa čutijo, da bi lahko od nas kaj dobili, pa hitro oblečejo drug plašč. Tako dela v občini znani liberalcec. Ta mož se je tudi na praznik sv. Štefana „zgrajal“, češ ali je prav to, da duhovnik sredi sv. maše preneha in začne nabirati denar? Na to ošlarijo ne bomo drugega odgovorili, kakor to, da opomnimo tega liberalca, naj nam on odgovori, če spada to res k liberalni oliko, da se po liberalno zapravlja od dobrega kurata prejeti denar?

Dobro bi bilo, da bi tudi on šel k darovanju, saj je svoj čas, ko je začasno sikel liberalni plašč, romal z dobrimi katoličani na katoliški shod v Ljubljano; dobro bi bilo, da bi saj en odstotek tega dal cerkvi, kar je dobil od g. kurata. A namestu hvaležnosti, pa šunta proti kuratu. To je res čisto po liberalno.

Iz Tomaja. — Vzlic slabemu vremenu imeli smo v Tomaji prav lepe božične praznike. Za te so namreč prekrbele tukajšne č. šolske sestre. V mišalih imam prekrasno božičnico, katero so one ponovno priradile v tukajšnjem „Elizabetišču“ in od ktere je imelo občinstvo brez dvoma izreden užitek. Dolgi tudi od

polne besede, ki mi jih je govoril tisti obraz iz megle:

„Sin moj, premisli vsak korak in vsako stopinjo, ki jo narediš v življenju, ne prenašli se nikoli in nikjer, da se ne boš kesal na vse večne čase. Ni je sreče razen v zadovoljnosti in v srcu, ne skriva se ne za zakrinkanim obrazom, ne za tesnozapesto suknjo. In če si naredil v življenju korak, ki te vodi na pot, kamor te ne pelje ne srce in kamor te Bog ne kliče, ozri se in poglej, če je še čas, da se vrneš, in obrni se brez predsodkov, brez strahu in domov. Samo enkrat ti je dano živeti in samo en poklic ti je podeljen!“ —

Obiskal sem svojega prijatelja. On je sedel v veži, hrbet obrnjen proti vratom, jaz sem stal pred njim. In tisti hip se je zbudilo nekaj velikega v mojem srcu.

V sobi je zašumelo in na vratih se je pokazala mojega prijatelja pokojna mati, ki je umrla pred letom časa. Razprostrla je roke nad nama in spregovorila:

„Blagoslovljena, otroka, in vsa sreča z vama!“

Jas sem se začudil in se zgrudil svoji materi krog vratu.

„Blagoslovljen, moj sin, blagoslovljen ti in vsa tvoja pot!“

Vašega lista priobčeni vsopred izvajal se je od deklic gojenk tako izvrstno in s takim občutkom, da smo bili kar očarani. Marsikteri si je skrivaj brisal solzo z oči, a drugi se je ni sramoval tudi očitno pokazati. Vsi so bili le ene misli, da č. šolskim sestram je na srcu edino le prava vsvoja otrok in da se za to ne bojijo nobenega truda. Res mnogo časa so morale porabiti, da so otroke naučile za tak imeniten nastop! Kdo ne bi občudoval krasno igranje deklic Cigoj Avice v vlogi sv. Neže, Mlekuž Adele v onej Klavdija, Furlani Marije v vlogi sv. Emerencijane? Kdo ni bil ganjen, ko je videl nedolžnega angeljčka, male deklice Pavčič, in slišal njeno njeno nežno angeljsko petje? Pa tudi druge so svoje vloge prav izvrstno dovršile.

Kaj pa naj rečem o živih slikah se spremljevanjem petja? To je bilo res nekaj gniljivega, da se človek čuti prenešenega v tiste rajске višave, kjer bo enkrat žival svojega Stvarnika. Petje vodil je g. Mirko Šonc ter rešil svojo nalogo častno. Pa vsaj družega od njega ni bilo pričakovati, kajti pri Šoncih je od nekdanj muzika udomačena.

Dostaviti mi je še, da za šolske otroke je bila posebej božičnica in da so bili otroci obdarovani pri vsem uboštvu č. sester. Rečem uboštvu! kajti neki od okr. šolskega sveta izjavil je, da so šolske sestre bogate. Sodil jih je najbrž po svojem polnem žepu, ker resnica je, da se živé le o miloščini in so zadolžene.

Tukajšni zavod ima trirazradnico z 5 učiteljicami ter ga obiskuje 170 deklic. Do sedaj prispeval je c. kr. okr. šolski svet s podporo 400 gl., a temu prispevku vpraša se v zadnji seji in proti njemu rentočila posebno učiteljska zastopnika in, kar ni nobeden pameten. Krašvec pričakoval, zgodilo se je! Podpora je bila ustavljena! Gotovo imasta ta dva imenitna zastopnika v veliki časti žep Kraševcev, da bi iz njega izvlekla več tisočev kronc za novo šolo. To sta prava prijatelja kmeta! Tomajci je nimamo potrebe. Zadovoljni smo s sedanjim stanjem in z ozirom na naše dolžade za šole zahtevamo, da se krivica č. šolskim sestram popravi ter se jim dosežnji prispevek ne samo vrne, temveč poviša. Blagor. g. poslancu pa, Al. Štrekelju, ki je tukajšni županiji dobil pri volitvi proti pričakovanju obilno glasov, priporočamo, da se z vsjo gorečnostjo za naš predobri zsvod zavzame ter pri c. kr. naučnem ministerstvu izprosi zdano podporo. Prijateljem pa tega zavoda priporočam, naj ga še nadalje podpirajo in priporočajo.

Presenečen sem pogledal prijatelja in ga vprašal:

„Je li bila to moja mati, ali tvoja?“
V srcu pa sem brž spoznal odgovor in resnico.

To je bila moja in njegova mati, to je bila večnoživa materinska ljubezen, ki ne izgine in ne umrje niti takrat, ko srce umrje. Blagoslovila je mene in njega in blagoslovila je najini poti, ki se odpravljava na nje. On se je zaročil in vsa njegova sreča je njegova nevesta, jaz pa sem naredil pred kratkim ves drug gorak in ta korak gre vse drugo pot, ki upam in pričakujem sreče na njej, kakor upam in pričakujem grešnik milosti edino le od Boga.

In velika materinska ljubezen je blagoslovila obe poti, tako nasprotni, vendar obe do sreče vedeči. In v tistem hipu sem se zopet spomnil besed blagopokojne matere:

„Ne skriva se ne za zakrinkanim obrazom, ne za tesnozapesto suknjo, — ni je sreče razen zadovoljnosti v srcu.“

Ne boj se, mati, za svojega sina in ne za poti, ki jih hodi, dokler živi nad njim tvoj spomin in tvoja skrb in tvoja ljubezen, se ne izgubi in ne zabrede; — in dokler bo deležen tvojega blagoslova in tvoje molitve, ne zgreši prave poti niti za korak. —

Politični pregled.

Državni zbor

bo sklican 13. t. m. Dne 11. aprila gre na velikonočne počitnice. Nato zboruje od 17. aprila do konca junija, nakar se snidejo deželni zbori.

Naša armada.

Listi poročajo, da Avstrija nastavi ob laški meji 13 gorskih baterij. Doslej so bile le 4. Tekom tega leta bodo vsi naši topniški polki oskrbljeni z novimi topovi. Sploh se naše topništvo popolnoma preosnuje.

Pomanjkanje discipline v francoski armadi.

Listi poročajo, da se je okoli 40 vojakov 7. dragonskega polka z Fontainebleau, ki niso dobili dopusta za božične praznike, v ponedeljek odstranilo iz vojašnice in da so se povrnili še le čez 8 dni. Vojaki so raztrgali neko polkovno povelje, v katerem se je naznanilo, da se do nadaljne odredbe nobenemu vojaku več ne dovoli dopusta. Polkovnik je pri vojnem ministerstvu predlagal, naj se polk premesti v drugo garnizijo.

Tri topničarji garnizije Douai, ki so bili kaznjeni z zaporom in so radi tega pobegnili iz vojašnice, in se podali v Lille, kjer so na tamošnjem kolodvoru razsajali in upili: Doli z armado! Živio Hervé! Priti je morala vojaška patrolja, da je razsajalce ukrotila in odvedla.

Hrvaški ban zaprisežen.

Cesar je zaprisegel hrvaškega bana barona Ruča.

Napad na vojnega ministra.

Iz Rio de Janeiro se poroča, da se je poizkusil atentat na braziljskega vojnega ministra. Minister je nepoškodovan. Več oseb so zaprli. Atentat pohaja iz splošne nevolje proti načrtu vlade, uvesti splošno brambovsko dolžnost.

Dalmatinski namestnik Nardelli, ki je od svoje živčne bolezni okrevaj, se vrne februarja meseca v Zader in bo zopet prevzel vodstvo namestništva.

Potovanje po svetu!

V torek ob 8h zvečer priredi S. K. S. Z. potovanje po svetu, predavanje s skioptičnimi slikami.

Člani prosti! Nečlani plačajo 20 vin.

Darovi.

Za „Šolski Dom“:

Našemu upravnistvu je došlo: Ivan Leben, kurat na Libušnjem 10 K; gospa Andrej Čermeljeva 2 K.

Srčna hvala!

Za ubogo družino Jožefa Sošol v Pevmi

so darovali sledeči gg.: Alojzij Fogar, veleposestnik 20 K; ga. baronica Töhmel 2 K; baronica Teufenhach, vdova 3 K; baron Rudolf Teufenhach 4 K; Mikluz Jakob 2 K; Franc Primožič 1 K; Šuligoj Jožef 1 K; Kodermac Anton 1 K; N. N. 1-60 K; L. K. P. 1 K; Dominik Anton 1 K; Samčič Anton 80 v; Uršula Sošol 60 v; Štefan Krajnik 1 K; Davetak Anton 80 v; Mihael Brezigar 1 K; Anton Breščak 2 K; D. Pardon 2 K; Jožef Brešan 2 K; Andrej Jag 1 K; Alojzij Breščak 1 K; Rožič Mihael 1 K; Anton Pintar, posestnik 5 K; Angel Mikluz 1 K; Primožič Jožef 1 K; Anton Figel, posestnik 2 K; Uršula Figel 2 K; Primožič Valentin 1-60 K; Klanjšček Ivan 1-20 K; Marija Primožič 60 v; Jožef Klanjšček 1 K; Jožef Figel 2 K; Jožef Drufovka 1 K; Jožef Primožič 1 K; Anton Korsič 1 K; Karlo Primožič 1 K; Mikluz Ivan 1 K; Jožef Klanjšček, posestnik 1 K; Čibič Štefan 1-20 K; Grauner Anton, posestnik 1 K; Mikluz Franc 2 K; Mikluz A. 1 K; Škerjanc Alojzij 1 K; Planinšek Jožef 1 K; Bensa Lucija 1 K; Marija Figel St. Maver 1 K; N. N. 60 v; Marija Pradinja 80 v; Jožef Figel Št. Maver 2 K; Bensa Va-

lentin, posestnik 5 K; Franc Bensa 1 K; Hlede Teresina Pevma 2 K; Klanjšček Jožef posestnik Pevma 2 K; N. N. 1 K. Raznovrstni dobrotniki darovali 8-40 K. Skupaj 106 K 20 v.

Novice.

„Goriška zveza“ priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih gospodarskih potrebščin kakor: Tomažovo žlindro, kalijevo sol, soperfosfat, čilski soliter, živinsko sol, kuhinjsko sol, Barthelnovo klajno apno itd.

Kar se tiče Tomažove žlindre, opozarjamo gg. posestnike pričlanjenih zadržev, da nam boče zaloga v kratkem pošla, ter naj z naročili pospešijo.

Za modro galico je „Goriška zveza“ sklenila jako ugodno kupčijo, po taki ceni kakor še nikdar do sedaj. Gospodje vinogradniki člani pridruženih zadrug naj torej nikjer drugje ne sklepajo kupčij za modro galico, kakor pri „Goriški zvezi.“

Seno, kojega je naročil deželni odbor, je dospelo te dni. Seno je naravnost izvrstno in posestniki ga ne morejo prehvaliti. Samo na Krasu se ljudje pritožujejo, da so dobili slabo seno; čuje se, da je zavračajo. Povprašali smo na pristojnem mestu, kjer so nas informirali, da tega sena ni naročil deželni odbor, ampak kdo drugi, morda „pravi ljudski poslanec“ g. Štrekelj. Nekatera občine na Krasu so sicer tudi naročile sena pri deželnem odboru, toda ga še niso dobile.

Prihodje predavanje „Slov. kršč. soc. zveze“ bo prihodnji terek ob 8 zvečer v salonu hotela „Central“. Predaval bo gosp. dr. Karol Capuder o potovanju okoli sveta. Celó predavanje bo pojasnjevalo 48 slik, ki se bodo proizvajale s skioptikom.

Opozarjamo na to posebnost vse člane „Slov. kršč. soc. zveze“ in vse naše somišljenike.

Člani „Slov. kršč. soc. zveze“ so vstopnine prosti.

Nečlani pa plačajo vstopnine 20 v.

V torek ob 8 zvečer vsi v hotel Central, da se udeležite po živih slikah potovanja okoli sveta!

Stranka liberalnih učiteljev je v četrtek zopet imela svoj shod zaupnikov. Med zaupniki, ki so posebno goreli za agrarno stranko, so se pred vsem odlikovali sledeči učitelji: Prijateljska dvojica Bajt in Križman, Mermolja iz Dobravej, Urbančič iz Mirna, Urbančič iz Bilj, Rakovšček, Furlani in Vendramin. To so po večini imena, ki so najtesneje spojena z onim programom liberalcev, ki ga je dr. Franko tako obsojal na prejšnjem shodu. Konstatujemo, da je na shodu agrarne stranke bilo 20 učiteljev, ki so imeli glavno besedo. Nadalje belježimo govorico, da so ti liberalni učitelji za slučaj da bi se jim dr. Franko ne udal, imeli pripravljenega kot kandidata za načelnika stranke socialnega demokrata dr. Tumo. (Pribijemo nadalje še enkrat, da pravi kmetje v stranki niso zadovoljni s to liberalno učiteljsko komando. K sklepu omenjamo, da se je nabralo za „Naš Glas“ denarja za štiri številke.

Rdeča simpatija. — Glasilo primorskih slovenskih socialistov piše o „agrarni“ stranki: „Ker so volitve za goriški deželni zbor prec'j blizu, je za mlado agrarno stranko, ki je nam simpatična — pred vsem vsled tega, ker pomenja njena ustanovitev emancipacijo, ločitev kmeta od meščanskih strank katero eno vodi Gregorčič, drugo Gabršček, ne manj simpatično — tudi vsled tega, ker se je obnašala napram naši delavski stranki vedno pšteno, kriza, ki je nastala v njej vsled tega dr. Franka je odavoje zastave, vse kakor neprijetna.“

Če nas niso zmotile tiskovne napake in pa dolgozveni slog v tej kolobociji, menimo, da smo pravo zadeli, če še sodimo, da rdeči sodrugi snubijo „agrarce“. Ta medsebojna simpatija med ne-

katerimi „agrarci“ in pa med sodrugi ima najbrže svoj izvor v možganih novega pretendenta za prestol načelnika agrarcev — dr. Tame. O tudi jeza na dr. Frankota! Hudo je, če se začne ljudem tako mešati pojmi! Še huje pa je socialnem demokratu, ki bi rad postal načelnik „agrarcev“, a mora — čakati.

Kmetijski shod v Vipolžah. — V nedeljo popoldne ob 2h je v Vipolžah ustanovni shod „Kmetijskega društva“ v dvorani g. Mihaela Skolaris.

Razglas o zopetni nabavi sena. — Dež. odbor razglasi: Deželni odbor je vodil akcijo za skupen nakup krme v drugih kronovinah in je v to svrhu pozval kmetovalce naj se priglase; čas za to je potekel koncem oktobra 1907. Ker pa je podelila c. kr. vlada podporo, katerej se prišteje še prispevek, ki ga je bil dovolil deželni odbor iz deželnega zaloga, nahaja se deželna uprava v prijetnem položaju, da zamore razširiti zapričeto akcijo tudi na tiste kmetovalce, ki bi se prijavili tekom osmih dni potom dotičnih županstev.

Akcija deželnega odbora stremi za tem, da pomaga potrebnim kmetovalcem, tako namreč, da prekripi prijavljencem za vzdrževanje njih živine potrebno krmo; radi tega bi bil deželni odbor primoran neizprosno postopati proti tistim ki bi ugodnosti, ki jim nudi ta akcija, zlorabili ter bi prejeli krmo edino-le s namenom, da jo potem prodajo.

Sena se za sedaj določa na K 850 za kvintal sena in na K 550 za kvintal ovsene slame; državna in deželna podpora pa se bodele uporabili izključno v znižanje cene zgoraj omenjene krme. Kmetovalci se vabijo, da se zajedno prijavijo za nakup „sezamovih“ oljnatih pogač.

Goriška znamenja. — Pod tem naslovom piše „Slovenec“: „Dr. Frankova stranka na Goriškem je propadla. Naprotniki te ali one struje ji zdaj pojó nagrobnice, pa vprašanje je, ali bo ta smrt izušila tiste, ki se jih tiče. Mi pa mislimo, da smo morali te žalostne povesti prav izluščiti in jo hočemo podati bravcem.“

Napaka je bila ta: osnovanje kmečke stranke je na Goriškem bilo zapoznele. So gotove stvari ki se ne dajo naučiti in ki rode le na zemlji, kjer so vzrastle. Demokratiško načelo in združna misel, ki se iz nje izvaja v današnjih razmerah, med zdaj vetvarjenimi in danimi pogoji ter v naših deželah ne bodo vspevala drugod kot v organizacijah, ki so izšle iz pravih ljudskih strank. To ni fraza. Liberalizem je dejansko nezmožen za tako delo. Ali boste iz smokvinega drevesa pobirali jagode? Sicer goriška agrarna stranka ni bila izredno liberalna, toda bila je brezbarvna na papirju in ta brezbarvnost je vzbujala nezaupanje. Gospodarske stranke morajo zasnovati svoje delovanje na že obstoječe smeri v ljudstvu. Tradicije ni moč zometati nikjer. Če rabimo nekoliko banalno, a resnično primero, bi dejali n. pr.: So v Evropi armade, ki se nikoli ne bodo povzdignile, nikoli disciplinirale, ker jim manjka tradicije. So, kakor bi iz neba padle. Tako je tudi v političkem in socialnem življenju. Socialnodemokratiška stranka n. pr. se opira na stoletni razvoj. Le berite Taiuove „Početke sodobne Francoske“, da se poučite o tej resnici.

Na Goriškem ni nič drugače. S. L. S. je ondi sad razvoja, ki korenini v ljudstvu samem. Ne tajimo, da je podnet za njeno delovanje bila nekoliko tudi naša organizacija, toda pogršeno je vse izvesti iz gibanja pri nas. Za goriško S. L. S. je propad Frankotove agrarne stranke le vzpodbuda. Potom „Kmečkih zvez“ treba zbrati sile, ki so tupatam še razbite in raztresene. Breznačelnost tudi na gospodarskem polju ne bo rodila organizacij, kajti le v načelih je pogoj za življenje. Tudi biološki zakoni delujejo po načelih smotrnosti, se ravna po notranjih principih. To bodi onim razsodnim elementom, ki zdaj še omahujejo, dober nauk, tistim pa, ki se se odločili, zmagonosni up“.

In kakšni ljudje! — „Soča“ laže, da pri soc. kurzu ni bilo 200 udeležencev, ampak da jih mora biti polovica manj. In h koncu dostavlja zaničljivo: „In kakšni ljudje!“

Udeleženci soc. kurza in sploh vsi naši somišljeniki naj si zapomnijo to zaničevanje od liberalne strani, in pri prihodnjih deželnozbornih volitvah naj pokažejo liberalcem, kakšni ljudje da so!

Smrtna kosa. — Dne 7. jan. umrl je v Stanislavu v Galiciji c. in kr. domobranski stotnik Janez Kušar. Pokojni bil je rojen v Volčah leta 1868. — Šolal se je v Gorici. — Vojaške služil je s prva v Tirolih, poznej premeščen bil je v daljno Galicijo. Tudi v tujini ni pozabil svoje domačije in svojega rodu. — Pogosto dopisoval je svojim sorodnikom in prijateljem. — Posebno ljubezen in spoštovanje izkazoval je svojemu še živemu očetu. K vsakim praznikom poslal mu je kak dar v dokaz svoje ljubezni. — Če je bilo kolikaj mogoče, obiskal je svoj domači kraj vsako drugo leto. Pri tacihih prilikah, kazal je rajni svoje blago srce. Nekdo znanec in prejšnjih prijateljev ni mu bil preizsek, da bi ga prijazno ne nagovoril in mu roko stisnil. Do vsacega bil je prijazen, vlijuden in postrežljiv. Nameraval je še nekaj let služiti cesarja, potem pa v pokoj živeti pri očetu. Pa! Bog je drugače sklenil. — Blagemu možu bodi lahka, daljna slovanska zemlja!

Vojašnica za konjenike. — Včerajšnji seji koriškega mestnega sveta so bili potrjeni načrti za zidanje vojašnice za konjenike.

Nesreča. — Alojzij Šaligj iz Plavi šel je včeraj zjutraj z vozom po vino Krmin za svojega gospodarja. Med potjo je padel tako nesrečno pod voz, da sta mu šli dve kolesi čez prsa. Pri ti priliki mu je bilo zmaščeni par reber in je bil sploh na celem telesu zelo hudo poškodovan. Prepeljali so ga v tuk. bolnišnico.

Umrlj v Gorici od 3. do 6 t. m. — V mastu: Poletto Virginia, postrežnica iz Vidma l. 44; Marija Gorjanc, iz Gorice, 1 dan; v ženski bolnišnici: Elizabeta Siat iz Marijana, 79 let; Katarina Žbona, kmetica iz Bat, 71 l.; Ljubiček, hišna iz Gorice 58 let; v bolnišnici usmiljenih bratov: Gašpar Likar, vpkojeni učitelj in trgovec iz Otaleža 64 let.

Poštni urad v Pevmi bo menda vendar le ustanovljen. Nastani se v starem župnišču. Potreba je velika in je že skrajni čas, da se je tej potrebi opomoglo. Novi prostori so že lepo prirejani v ta namen. Tako bodo Pevmci vsak dan redno lahko dobivali pošto.

Občni zbor bralnega, pevskega in tamburaškega društva „Št. Andrež“ v Št. Andrežu bo v nedeljo dne 19. januarja 1908. Odbor.

Točnost c. kr. pošte. — Piše nam prijatelj: Nekdo mi pošlje nakaznico od Sv. Lucije v Devin. Nakaznica je bila oddana dne 30. dec. 1907 pri Sv. Luciji in mesto, da bi šla naravnost v naš slovenski Devin, romala je v ogrski Dava in po drugih neznanih krajih, kjer so ji prilepili mažarski šovinisti „Ismeretlen Inconun“ — in došla slednjič srečno v Devin dne 6. jan. 1908. — Drugi slučaj. Dne 27. decembra 1907 je bila oddana v Rabijah nakaznica za Devin. Rabije-Davin, to ni pač tolika razlika in daljava; saj ležita obe vasi ob isti železniški progi. Toda tega nesrečnega slovenskega Devina ne poznajo kaki zagrizeni poštni uslužbenci, zato so poslali nakaznico črez Žalec na Ogrsko v Nagydivény, Davény, odkoder se je srečno vrnila na namenjeno jej mesto dne 5. jan. 1908.

Vprašamo slavno c. kr. poštno ravnateljstvo v Trstu, da li res ne more najti dovolj sposobnih slovenskih poštinih uslužbencev, ki bi bili sposobni tudi na ambulancah opravljati točno in brez škode strank svojo službo, kajti to se ni zgodilo za dotičnih poštah, ampak v železniškem vozu. Toliko za enkrat — prihodnjič kaj več.

Vojaške vaje. — Vojno ministerstvo je čas vojaških vaj tako preuredilo, da bo možno iti na vojaške vaje od srede marca do konca septembra. Vsak si bo lahko izbral za vojaške vaje čas, ki mu bo po svojem poklicu najbolj ugajal. S tem bo ustrezno izlasti željam kmetijskega prebivalstva.

Druga telefonska zveza Dunaj-Trst. — Dogotovljena je delna progla Ljubljana-Trst in se odda 15. januarja prometu.

Iz šolske službe. — Ravnatelj hrvatske državne gimnazije v Pazinu Ivan Kos in ravnatelj italijanske državne gimnazije v Kopru Ivan Bisio sta pomaknjena v šesti činovni razred.

Svedrovci zasačeni. — Včeraj zjutraj je tržaška policija zasačila pri delu 3 svedrovce, med katerimi je 28 letni mizar Ladib iz Postojne. Druga dva sta iz Italije.

Odpri lekarni. — Jatri od popoldne do 19. t. m. imata nočno službo lekarni Girioncoli in Gliabich.

Petindvajsetletnico svojega obstanja je slavil 4. t. m. pešpolk št. 97.

Umoril je v Sneberjah na Kranjskem posestniški sin Iv. M helič, kateri se je pred kratkim vrnil iz Amerike, svojo mater. Umoril je s kuhinjskim nožem pri neki sosedih.

V Št. Jakobu v Rožu so zmagali pri obč. volitvah 28. decembra zopet Slovenci.

Slovenec nižjeavstrijski deželni odbornik. — V tajni seji nižjeavstrijskega deželnega odbora so sklenili, da se kandidira v nižjeavstrijski deželni odbor na izpraznjeno Gessmannovo mesto kršč. soc. deželni in državni poslanec Slovenec prof. Starm.

Odlikovanje. — Gospod Janko Strgar, čebelar in trgovec s čebelami v Bitinjah pri Bohinjski Bistrici, je dobil za [razstavljene čebele na mednarodni čebelarski razstavi, v zvezi s potovalnim zborovanjem nemškega osrednjega društva ter nemških, avstrijskih in ogrskih čebelarjav v Frankobrodu ob Meni na Nemškem, troje srebrnih kolaja ter troje krasno izdelanih častnih diplom.

Pogumna ženska. — Kmetica Vikt. Mondo je pred nekoliko dnevi zapazila pri Sernedelli blizu Kupra, da se trije otroci nekega bogatega gospoda, ki stanuje v bližini, igrajo na železniški progi. Že se je slišalo sopihanje prihajajočega vlaka. Ženska je hitro skočila na železniški nasip, potegnila dvoje otrok raz proge, tretjega je vzela v svoje naročje ter se odstranila s proge baš v hipu, ko se je lokomotiva že dotaknila njene obleke. Teji pogumni in oločni ženski se imajo zahvaliti trije otroci za življenje. O je otrok jo je bogato nagradil, a tudi od namestništva je dobila nagrado 150 K.

Umor v kaznilnici. — V mariborski kaznilnici je kaznjenec Ivan Tomazič ubil svojega tovariša Mihaela Kranjca. Kranjc je bil z njim v isti celici. Tomazič je Kranjca naprej udaril s kaznuom po glavi, a potem ga je zadržal s hladnočo.

Tomazič je bil svoječasno finančni rešpicijent. Ker je umoril svojega strica, bil je obsojen na smrt na vislice. Ker mu je bila smrtna kazen milostnim potom odpuščena, obsodili so ga na 20 let ječe. V ječi je pa umoril jednega paznika in je dobil zato zopet novih deset let ječe. Zaradi razžaljenja Nj. Vel. je je bil obsojen na 13 mesečno ječo. Zaradi nasilstva pa na deset mesecev ječe, tako da bi moral sedeti v ječi vsega skupaj 32 let.

Samomor vojaka. — V celjski vojašnici deželne brambe se je te dni obesil nek vojak, ki vled zaporov služi že peto leto. Obesil se je radi tega, ker je zopet dobil 15 dni zapora. Najprej se je opil, potem se je obesil na motvoz. Vojaka so še pravočasno rešili in spravili v bolnišnico.

Umrl je dne 8. t. m. v Postojni posestnik Alojzij Dakleva v starosti 82 let.

Nesreča. — Na progi pri Sv. Križu je tovrni vlak podrl na progi stoječega železničarja Antona Nabergoja iz Nabrežine in mu zmeščal roko. Režež se je sam peljal v tržaško bolnico.

Sejmi na Primorskem. — Meseca januarja bodo na Primorskem sledeči sejmi: Boljune 24. januarja, Baje (Istra) 17. januarja, Divača 26. januarja, Gorica 9. in 30. januarja, Sežana v ponedeljek po 17. januarju.

Godovi prihodnega tedna. — Nedelja 12. jan.: Arkadij, muč.; Ernet, škof; ponedeljek 13.: Veronika, dev; Bogomir; Leonij, škof; torek 14.: Hilarij, škof; Feliks iz Noie; sredo 15.: Pavel, pušč.; Maver, opat; Romed; četrtek 16.: Marcel, Tocijan, Honorat, Priscila; petek 17.: Anton puščavnik, Sulpicij, škof; sobota 18.: Sv. Petra stol, Priska. — V soboto 18. ob 2h 42 popoldne je ščip ali polna luna.

Dva ruska anarhista aretirana. — V Buchsu sta bila aretirana dva ruska anarhista, ki sta se iz Švice hotela podati v Rusijo. Seboj sta imela štiri za boje orožja in 34.000 patron. Zaprli so ju v zapore okrožnega sodišča v Feldkirchu. —

Goriško veteransko društvo. — Preteklo soboto je v imenu društva položil na spomenik grofa Radetzkyja na Danaju prof. Henrik Dabsty krasna venec z napisom „Dem ruhmbreihen Feldmarschall Grafen Radetzky — der Veteranenverein von Görz-Gradiska“ in to iz razloga, ker se je ta dan obhajala petdesetletnica smrti zmagovalnega avstrijskega vojskovodje.

Te dni bo sprejel tudi presvetli cesar Dabškega v avdienci, da mu bo izrazil veselje društva na njegovem ozdravljenju in mu bo ob enem čestital na šestdesetletnici vladanja. Kakor je v obče znano, je cesar pokrovitelj društva goriško-gradišč. vojaških doslužencev.

Ponesrečen kurjač. — V nedeljo po treh zjutraj se je čudno ponesrečil v predoru pred Bistriško postajo 33-letni kurjač Ivan Zaidersič iz Leskoveca pri Krškem. Z veliki kleščami kakoršne rabijo na železniških strojih, hotel je namreč vzleči iz peči kose žindre; pri tem pa so ga klešče, odbite od zidovje vdarile z vso močjo ob levo lice ter mu je docela raztrgale. Ako bi ga ne bil v naglici prijel predglednik, ki je bil slučajno na stroju, padel bi bil Zaidersič pod vlak. Vlak je imel pol ure zamude. Ponesrečenca se prepeljali v goriško bolnišnico in je upanje, da okrevi.

Žalostni konec katoliškega duhovnika-odpadnika. — Umrlil se je 36-letni železniški uradnik Grassler, bivši katoliški duhovnik.

Kje so izseljenci? — Preteklih dni se je doigral na Rski historičen dogodek. Izseljeniški parobrod „Slavonija“ Canard-Linie je odplovel v Ameriko popolnoma prazen — brez kakoga izseljenca. Parnik, ki je svoječasno po nekoliko stotin izseljencev spravil v Ameriko, je šel to pot brez potnikov, ker se ni niti eden izseljencev prijavil za pot v Ameriko.

Vled odloka trgovskega ministerstva od 30. novembra 1907 št. 39890 se od 1. jan. 1908 ob nedeljah ne bodo več dostavljala denarna pisma in pošiljatve z povzetjem izven ako pade nedelja na 1., 2. ali 3. dan meseca. Izvzete so ekspresne pošiljatve, koje se bodo kot doslej dostavljale. Dovoljeno je pa prejemnikom dvigniti osebno navedene pošiljatve od 8. do 11. zjutraj pri c. k. poštne in brzojavne uradu Gorica 4 na državnem kolodvoru.

Prvi trgovski ples, kateri bude 1. svečana t. l. ima biti sklepajoč po delovanju odbora eden izmed najlepših. Zanimanje za njega je v vseh krogih. Vri se v krasno ozaljšanih prostorih „Trgovskega doma“. Vabila, katera so zelo okusna se bodo razpošiljala v najkrajšem času. Krasna dameka darila bodo gotova zbužjalo pozornost. Na ta ples se že danes opozarja slavno občinstvo.

Listnica uredništva. — Draberg: V torek!

Razno.

x Zblaznela — morilka. — „Corriere della Sera“ poroča, da se je v ženskem oddelku norišnice v Tarinu izvršil 6. januarja grozovit krvav čin. Neko norico so oblekli v prisiljen jopič ter jo privezali na posteljo. Posrečilo pa se ji je, vezi pregrizniti in se tako oprostiti. Otrgala je od postelje nogo in letela v sosednjo sobo. Tukaj je ležala neka druga norica, ravnatoku v prisilaem jopiču na postelji. Ujarila je s posteljno nogo po glavi nesrečnice, ki se ni mogla čisto nič braniti, s toliko močjo, da ji je popolnoma razbila glavo in da je kmalu umrla. Le z veliko težavo so končno besnečo žensko ukrotili.

x Umorjen od starišev in žene. — V soboto so našli premožnega kmeta Pencila pri Budimpešti umorjenega s številnimi sekirnimi udarci. V preiskavi se je zaslislala tudi žena umorjenega. Ta je izpovedala, da je možev predal za danar u omljen in oropan. Nadaljna preiskovanja so dognala, da je bil Pencila od svojih starišev in žene skupno umorjen. Hoteli so ga odstraniti, da bi se polastili njegovega denarja. Morilce so prijeli in izročili državnemu pravdnistvu.

x O „sedmi velemoči“ katoliške Belgije. — Belgijsko katoliško časopisje je doseglo v svojem razširjenju sledeče številke: „National“ in „Patriote“ dnevno 170.000 izvodov. flamski „Nieuw van den Dag“ 70.000, „Gazet van Antwerpen“ 70.000, „Pays Wallon“ (Charteroi) 35.000, „Viaming“ 50.000 izvodov. K temu številu pride še nešteto katoliških provincialnih časopisov v mestih Gent, Lüttich, Brügge, Hamur, and Verriera, ki imajo v večini veliko število naročnikov. V Belgiji izhaja tudi veliko katoliških časopisov v nemškem jeziku, tako n. pr.

„Di Grande Tar-be“ v Anabel, „Freie Wort“ v Dolhainu, „Grenzboten“ v Welkenrathu in „Glocke“ v Arlonu. Najvplivnejši list v flamščini je „Handelsblad von Antwerpen“, ki je dosegel svojo veliki ugled s literarnim oddelkom in izbornimi in zanesljivimi trgovskimi poročili. Spričo tako mogočne falange za duševne interese belgijskih katolikov se ni treba čuditi njihovim političnim uspehom, kajti vsak narod ima častopisje, ki ga zasluži.

Ni pač vse jedno s kakim milom se pere, kajti vsa naša mila imajo v sebi mnogo razjedujočih snovi. Čistost Schichtovega mila je zajamčena z 25.000 K.

Anton Ivanov Pečenko Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plizenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mežarske pivovarne«, in domačega steklenicah, kojega pristnost se jamci.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrsko države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba pošena in točna. M M M M M

Anton Kuštrin, trgovec v Gorici Gospodarska ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljinske prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Jochmann-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Na prodaj je lepa hiša v Dornbergu

priljubljena za vsako obrt in trgovino. Cena po dogovoru. Ponudbe na naše upravnništvo.

Oj zmrznil je počitek,

cez reko čez in čez je led. A zima nam nudi tudi svoje posebne prijetnosti in zabave kahor: sani, drsalističe, ples in razne druge veselice. Toda marsikdo plača prijetno zabavo s zdravjem, ako takoj v začetku bolezni ne uporablja pravega sredstva. Kdor se je prehladil, naj povzije takoj nekaj Fayovih sodenih pastil, katere mu bodo gotovo pomagale. Dobe se za K 1.25 po vseh lekarnah, mirodnicah in trgovinah mineralnih vod.

W. Th. Guntzert, Dunaj IV-1 Grosse Neugasse 27

Razpis službe.

V „Centralni posojilnici“ v Gorici je oddati mesto knjigovodje. Reflektanti naj vložijo tozadevne ponudbe v teku treh tednov pri načelstvu navedenega zavoda. Plača in službeni pogoji po dogovoru.

V Gorici, dne 28. decembra 1907.

Načelstvo.

Štv. 14 | 08

OBJAVA.

Naznanja se, da je poverila avstro-ogrsko banka poslovanje „Zastopstva avstro-ogrsko banke v Gorici“ tukajšnjemu deželnemu hipoteknemu kreditnemu zavodu in da se bodo izvrševala dotična opravila od ponedeljka 13. jannarja t. l. naprej pri sedežu hipoteknega zavoda v Via Scuole št. 3 in 5 v I. nadstropju.

V Gorici, 8. jan. 1908.

Ravnateljstvo deželnega hipoteknega kreditnega zavoda.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlina.

Na šepastem konju, se ne more jelena doteci!

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime „Schicht“.

Ravno tako se ne more izpodiniti z nečistim, slabim milom

Schicht-ovo milo,

kajti vsaka previdna gospodinja ve, da nečisto milo perilo pokvari,

Schicht-ovo milo,

pa perilo prav nič ne razjé, ker je popolnoma in zajamčeno čisto.

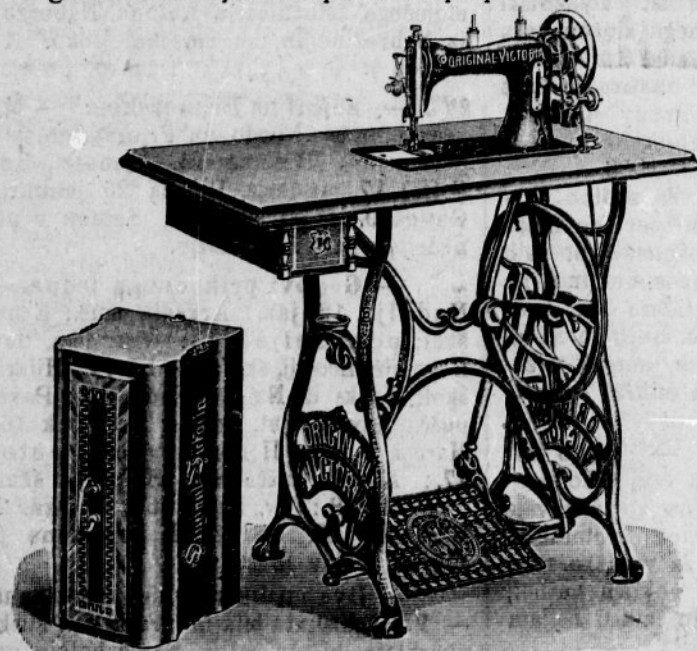
Za čistost se jamči z 25.000 K.

Schichtovo milo je pravo, ako ima ime „Schicht“.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Dma“.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovjšo arko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Prva in edina pisarna v vojaški stvari

koncesionirana od vis. c. kr. namestu.
v Trstu, ulica Bachi 12,
II. nadst., vhod po prehodščem.

Daje nasvete in informacije o vsem, kar se tiče novačenja in vojaške službe. Izdeluje in odpošilja vsako vrsto prošelj vojaškega značaja — oproščanja od vojaških vaj in kontrolnih shodov, enoletno dobrovoljstvo, ženitbe, dosezanje zakonitih ugodnosti glede prezenčne službe vsprejetja v vojaške šole itd.

Pooblaščenec je zastopati stranke pred upravnimi oblastnjami.

Posredovanje v najtežavnih slučajih. Reševanje hitro in točno.

Uradne ure:

Ob delavnikih od 9-12 predp. in 4-7 pop.
Ob nedeljah in praznikih od 10-12. dop.